

Sygn. akt VI GC 145/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. W. zam. w R.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. z/s w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. z/s w W. na rzecz powoda B. W. kwotę 423.958,53 zł (czterysta dwadzieścia trzy tysiące dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych 53/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 marca 2015r., do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 42.915 zł (czterdzieści dwa tysiące dziewięćset piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 21.617 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 145/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 marca 2016 roku

Pozwem z dnia 18 marca 2015 r. powód B. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) W. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (przed połączeniem jako (...) S.A. w W. k. 570-575, po przekształceniu z (...) sp. z o.o.) kwoty 425 958,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 marca 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotności stawki. (k. 974)

W uzasadnieniu powód podał, że łączyła go z pozwanym umowa o współpracy z dnia 30 sierpnia 2003 r. przedmiotem której była współpraca stron w ramach zorganizowanego przez pozwaną ogólnokrajowego systemu usług przesyłkowych. Powyższa umowa została przez powoda wypowiedziana ze skutkiem na koniec lutego 2015 r. Z tytułu zrealizowanych na rzecz pozwanego usług transportowych powód wystawił fakturę VAT nr (...) za którą otrzymał jedynie częściową zapłatę. Pozostale części należności wynikającej z powyższej faktury VAT nr (...) w kwocie 425 958,53 zł powód dochodzi niniejszym pozwem.

W dniu 7 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty w którym uwzględnił żądanie pozwu w całości. (k. 56)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany podniósł zarzut potrącenia, powołując się na złożone powodowi oświadczenie z dnia 12 marca 2015 r. w którym potrącił z wierzytelnością powoda dochodzoną niniejszym pozwem w kwocie 425 958,53 zł swoją wierzytelność w łącznej kwocie 717 635,66 zł z tytułu kary umownej naliczonej powodowi wobec niewykonania przez niego obowiązków nadawania przesyłkom statusów (...)i (...) wynikających z umowy współpracy oraz z tytułu rozliczenia współpracy z powodem. Pozwany wskazał, że skutek dokonanego potrącenia wierzytelność powoda wynikająca z faktury VAT nr (...) uległa umorzeniu w całości.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 522-525) powód podniósł zarzut bezpodstawnego naliczania kar umownych za każdy stwierdzony przypadek naruszenia procedur jako niezgodny z umową i intencjami stron oraz praktyką obowiązującą u pozwanego. Z ostrożności procesowej powód wniósł o miarkowanie kary umownej do wysokości 1000 zł. Powód podał, że pozwany nie poniósł żadnej szkody w związku z niedochowaniem procedur w zakresie nadawania statusów. Wszystkie przesyłki zostały przez niego dostarczone terminowo. Naruszenie procedury było nieistotne i nie miało wpływu na śledzenie przez klienta przesyłki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poza sporem było, że w dniu 30 sierpnia 2003 roku strony zawarły umowę nr (...), przedmiotem której była współpraca stron w ramach zorganizowanego przez pozwaną ogólnokrajowego systemu usług przesyłkowych. W trakcie jej obowiązywania umowa była wielokrotnie zmieniana przez strony w drodze kolejnych aneksów i załączników, które stanowiły jej integralną część. Częścią umowy był także Kodeks Standardów Operacyjnych. (§19 umowy) Umowa powyższa została przez powoda wypowiedziana ze skutkiem na koniec lutego 2015 r.

Zgodnie z umową powód był zobowiązany m.in. do terminowego i rzetelnego wykonywania usług związanych z obsługą przesyłek, reprezentowania pozwanej i jej interesów na terenie objętym umową, zorganizowania na własny koszt i w własnym zakresie wymaganej przez pozwaną obsługi transportowej, magazynowej, biurowej, handlowej, stosowania się do wszelkich standardów operacyjnych. (§2 umowy)

Zgodnie z §5 ust. 2 umowy za wykonywanie czynności będących przedmiotem umowy powód miał otrzymywać miesięczne wynagrodzenie ustalone na zasadach określonych w załączniku nr 2 do umowy. (k. 92) Wynagrodzenie miało być wypłacane powodowi raz w miesiącu, w terminie maksymalnie do 30 dni po przedłożeniu prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z kompletem dokumentów rozliczeniowych. (pkt 1-4 załącznika nr 2 do umowy)

Zgodnie z §11 umowy w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania przez powoda zobowiązań wynikających z umowy, pozwany był uprawniony do naliczania kar umownych które szczegółowo określał załącznik nr 4 do umowy o współpracy (w brzmieniu ustalonym aneksem do umowy z dnia 28 marca 2013 r.) Zgodnie z załącznikiem nr 4 pozwana mogła naliczać następujące kary umowne: (k. 163)

- za nieterminowe odprowadzenie środków finansowych z tytułu „pobrań” na rachunek bankowy S. – 30 zł za każdy dzień opóźnienia we wpłacie każdego pobrania

- za niezgodny ze stanem faktycznym status doręczenia przesyłki do odbiorcy, zgłoszony przez klienta (fikcyjny DS.) – 100 zł za każdy stwierdzony przypadek

- za niezgodny ze stanem faktycznym status potwierdzający zrealizowanie zlecenia podjęcia przesyłki, zgłoszony przez klienta (fikcyjny ZZ) – 100 zł za każdy stwierdzony przypadek

- za każdy niezgodny ze stanem faktycznym status informujący o przyczynie niedoręczenia przesyłki lub przyczynie niezrealizowania zlecenia podjęcia przesyłki – 100 zł za każdy stwierdzony przypadek
- za brak oznaczenia używanego przez przedstawiciela biura handlowego, magazynu i samochodów znakami firmowymi S. oraz niezapewnienie kurierom odpowiedniego ubrania służbowego, zgodnych z obowiązującym folderem wizualizacji – kary od 50 zł do 300 zł za każdy stwierdzony przypadek
- za niedokonanie terminowego doręczenia faktur przelewowych do klientów za wykonane na ich rzecz usługi przez pozwanego, zgodnie z terminem wskazanym przez pozwanego – 50 zł za każdą fakturę
- za nierozliczone druki Ścisłego Zarachowania – 30 zł za każdy nierozliczony dokument
- za niewprowadzone oraz błędnie wprowadzone dokumenty i dane do systemu dotyczące zleconych usług przez klientów – 50 zł za każdy stwierdzony przypadek
- za opóźnienie wyjazdu frachtu z przedstawicielstwa – od 5 do 15 min – 250 zł, od 15 do 30 min – 500 zł, powyżej 30 min – 1000 zł
- za każde naruszenie pozostałych obowiązków wynikający z wszelkich regulaminów, cenników, instrukcji, procedur i zarządzeń wewnętrznych wydawanych przez pozwaną oraz standardów operacyjnych pozwanej określonych w Kodeksie Standardów Operacyjnych – kary od 50 zł do 500 zł.

dowód: umowa współpracy z dnia 30.08.2003 r. nr (...) wraz z aneksami i załącznikami k. 87-163, w szczególności aneks nr (...) z dnia 28.03.2013 r. wraz z załącznikiem nr 2 do tego aneksu k. 157, 163, pismo powoda - rozwiązanie umowy k. 8-10, procedury Kodeksu Standardów Operacyjnych – operacje poranne i operacje wieczorne k. 167-213,

Powód w trakcie trwania umowy o współpracy naruszył obowiązki wynikające z umowy, w zakresie niedochowania procedur związanych z nadawaniem przesyłkom odpowiednich statusów.

W styczniu i w lutym 2015 r. w obydwu placówkach prowadzonych przez powoda (R., T.) zanotowano 6 379 przypadków niewykonania obowiązku nadania statusu operacyjnego WE (przyjęcie przesyłki do magazynu) oraz 7 124 przypadków niewykonania obowiązku nadania statusu operacyjnego SR.O (status oznaczający proces ułożenia przesyłki w opakowaniu zbiorczym) (fakt niezaprzeczony k. 632)

Proces kurierski u pozwanego jest ewidencjonowany na każdym etapie: przeładunku, w magazynie nadawczym, sortującym i dostawczym. Przesyłki podlegają skanowaniu i tzw. statusowaniu. Proces ten reguluje Kodeks Standardów Operacyjnych a w szczególności stanowiące jego część Operacje poranne i Operacje wieczorne. Procedury te zamieszczone były na platformie „kogut” do której powód posiadał dostęp.

Nadawanie statusów poszczególnym przesyłkom służyło zapewnieniu właściwego poziomu bezpieczeństwa w doręczaniu ich odbiorcom, miało zapobiegać zaginięciu przesyłek, zapewniało możliwość śledzenia losów przesyłki. Umożliwiało także zbadanie rentowności transportu i wypełnienie samochodów liniowych.

Statusy (...) i (...) (rejestr wejścia i sortu) to statusy pośrednie, mające charakter organizacyjny. Ich nadawanie następuje w ramach stosowanych u pozwanego wewnętrznych procedur porządkowych. Nadanie tych statusów nie było widoczne dla klientów zewnętrznych. Brak statusu wejścia i sortu nie uniemożliwiał prawidłowego i terminowego doręczenia przesyłki klientowi i jego właściwej obsługi.

W procesie przyjmowania przesyłki wyróżnia się proces poranny i wieczorny. Status (...) to status wieczorny, mówi do którego kontenera przypisana jest paczka, która jedzie do sortowni. Nadanie tego statusu pozwala, np. w przypadku pomyłki w przekierowaniu na sortowni kontenera lub np. pożaru frachtu na ustalenie lokalizacji paczki, tj. która paczka w jakim kontenerze się znajdowała. Status wejścia (...) to status kontrolny, nadawany w ramach procesu porannego, umożliwia śledzenie etapu doręczania przesyłki.

Brak jest jakichkolwiek informacji na temat ewentualnych reklamacji zgłaszanych przez klientów co do przesyłek dostarczonych przez powoda w miesiącach styczeń, luty 2015 r.

dowód: zestawienie braków statusów WE i SR.O k. 338-493, zeznania świadków: G. K. k. 633, M. D. k. 673-674, M. W. k. 775-777, K. B., A. B., J. Ś., K. S., R. W., M. M. k. 865-894, M. J. (1) k. 914, 920-925, M. J. (2) k. 957, 965-969, J. W., L. K. k. 972-973, przesłuchanie stron: powoda B. W., M. G. – członka Zarządu pozwanej (...) sp. z o.o. k. 973-974, procedury Kodeksu Standardów Operacyjnych – operacje poranne i operacje wieczorne k. 167-213, informacja – opis działania platformy „kogut”, wiadomości e-mail powoda, dokumenty powiązane: Obsługa skanera, Oznaczenie nośnika, Instrukcja układania przesyłek na nośnik, dokumenty na okoliczność wpisu pozwanej do rejestru operatorów pocztowych k. 214- 279

W dniu 31 stycznia 2015 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 918 362,92 zł za wykonane w ramach umowy o współpracę usługi transportowe, z terminem płatności do dnia 2.03.2015 r.

Pozwana zapłaciła na rzecz powoda kwotę 431 957,50 zł tytułem części należności wynikającej z faktury VAT nr (...). Na skutek zgodnych ustaleń stron kwota powyższej faktury została pomniejszona o 60 446,89 zł.

Do zapłaty z faktury VAT nr (...) pozostała kwota 425 858,53 zł. Pismem z dnia 5 marca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty powyższej kwoty. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Pozwana nie uregulowała należności.

dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 31.01.2015 r. k. 13, potwierdzenia przelewów z dnia 11.02.2015 r. i 20.02.2015 r. k. 16-17, wezwanie do zapłaty z 5.03.2015 r. k. 18, korespondencja stron dot. rozliczenia prowizji za styczeń 2015 r., dokumenty rozliczeniowe za m-ce X-XII 2014 r. k. 19-42

W dniu 26 lutego 2015 r. pozwany wystawił notę księgową nr (...) w której obciążył powoda kwotą 675 150 zł tytułem kary umownej za naruszenia obowiązków umownych w miesiącach styczeń i luty 2015 w następujących zakresach:

- niewykonanie obowiązku nadania statusów operacyjnych (...) – ilość przypadków (...) 50 zł za każdy przypadek
- niewykonanie obowiązku nadania statusów operacyjnych (...) – ilość przypadków (...) 50 zł za każdy przypadek

Podstawą naliczenia kary umownej był załącznik nr 4 do umowy o współpracy oraz zapisy Kodeksu Standardów Operacyjnych.

Pismem z tego samego dnia pozwany wezwał powoda do zapłaty kwoty wynikającej z w/w noty księgowej.

dowód: nota obciążeniowa nr (...) z dnia 26.02.2015 k. 336, pismo z dnia 26.02.2015 r. k. 333

Pismem z dnia 3 marca 2015 r. powód odmówił zapłaty kwoty naliczonej w notce obciążeniowej nr (...). W powyższym piśmie powód wskazał, że braki w zakresie nadania przesyłkom statusów operacyjnych (...) lub (...) nie wynikają z jego zaniedbań. Powód zakwestionował także sposób wyliczenia kary umownej za powyższe naruszenie.

dowód: pismo powoda z dnia 3.03.2015 r. k. 549-550

Pismem z dnia 12 marca 2015 r. pozwany złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu z wierzytelnością powoda wynikającą m.in. z faktury VAT nr (...).r. w kwocie 425 958,53 zł z wierzytelnościami pozwanej przysługującej jej względem powoda w kwocie łącznej 717 635,66 zł.

Wierzytelności pozwanej przedstawione do potrącenia z wierzytelnością powoda obejmowały następujące kwoty:

- a) kwotę 675 150 zł z tytułu kary umownej naliczonej na podstawie umowy współpracy, objętej notą obciążeniową nr 1/02/2015 r., naliczonej na podstawie §11 umowy i załącznika nr 4 do umowy o współpracy (w brzmieniu nadanym aneksem do umowy z dnia 28 marca 2013 r.

b) kwotę 42 485,66 zł tytułem wierzytelności wynikających z następujących faktur VAT:

- nr (...) na kwotę 13 767,96 zł
- nr (...) na kwotę 4585,03 zł
- nr (...) na kwotę 988,31 zł
- nr (...) na kwotę 5606,34 zł
- nr (...) na kwotę 2 829 zł
- nr (...) na kwotę 2361,60 zł
- nr (...) na kwotę 3513,61 zł
- nr (...) na kwotę 5564,10 zł
- nr (...) na kwotę 3675,93 zł

Kwota 42 485,66 zł została pomiędzy stronami w całości rozliczona, na skutek potrącenia z fakturą VAT nr (...). (bezsporne k. 973v)

dowód: oświadczenie o potrąceniu z dnia 12.03.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru przesyłki k. 494-499, pismo powoda z dnia 23.03.2015 r. k. 500

Pismem z dnia 23 marca 2015 r. powód zakwestionował dokonane potrącenie, w tym m.in. istnienie wierzytelności wynikającej z noty księgowej nr (...) z 26.02.2015 r.

dowód: pismo powoda z dnia 23.03.2015 r. k. 500

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, a w szczególności umowy z dnia 30.08.2003 r. wraz z aneksem i załącznikami które Sąd uznał za wiarygodne bowiem nie były przez żadną ze stron kwestionowane.

Zeznania świadków, tak ze strony powodowej, jak i pozwanego: G. K., M. D., M. W., K. B., A. B., J. Ś., K. S., R. W., M. M., M. J. (1), M. J. (2), J. W., L. K. popierały stanowiska każdej ze stron i w zmierzały do wykazania znaczenia, roli jaką miało nadawanie przesyłkom spornych statusów oraz konsekwencji ich braku. Ponadto w/w świadkowie w sposób szczegółowy opisywali przebieg procedur obowiązujących u pozwanego w zakresie ewidencjonowania i tzw. statusowania przesyłek oraz obowiązujące pomiędzy stronami zasady współpracy. Zeznania powyższych świadków Sąd uznał za wiarygodne, choć nie miały one ostatecznie rozstrzygającego znaczenia w niniejszej sprawie. W świetle podstawy sporu zasadnicze znaczenie miała bowiem treść umowy o współpracy (ustalona w drodze kolejnych aneksów i załączników) która mówiła o co strony się umówiły, do czego się zobowiązały, kiedy, w jakim wypadku i w jakiej wysokości były uprawnione do naliczenia kary umownej, w jaki sposób następowało rozliczenie pomiędzy nimi. Podobnie należało ocenić dowód z przesłuchania stron który w niniejszej sprawie miał także znaczenie pomocnicze.

Sąd zważył co następuje.

W rozpoznawanej sprawie bezsporna była okoliczność zawarcia przez strony umowy współpracy z dnia 30 sierpnia 2010 r. która do dnia 28 lutego 2015 r. łączyła strony. Poza sporem było również, że w ramach tej umowy powód zrealizował usługi transportowe objęte fakturą VAT nr (...). Pozwany nie kwestionował też, że nie dokonał zapłaty na rzecz powoda części należności wynikającej z tej faktury w kwocie 425 958,53 zł bowiem należność ta została objęta oświadczeniem o potrąceniu zawartym w piśmie z dnia 12 marca 2015 r. Pozwany dokonał potrącenia swojej wierzytelności z tytułu kar umownych za niedochowanie przez powoda procedur umownych w zakresie

nadawania przesyłkom statusów (...) z wierzytelnością powoda dochodzoną pozwem. Pozostała należność objęta w/ w oświadczeniem o potrąceniu została pomiędzy stronami rozliczona.

Był to jedyny zarzut pozwanego odnośnie wierzytelności powoda, co oznacza, że należność z faktury nr (...), co do zasady i wysokości nie była przez pozwanego kwestionowana. W tym stanie rzeczy, rozstrzygając o żądaniu pozwu należało rozważyć czy pozwany udowodnił istnienie roszczenia przedstawionego do potrącenia oraz jego wysokość. To na pozwanym spoczywał ciężar dowodu powyższego (art. 6 kc w zw. z art. 498 i nast. kc)

Zgłoszenie zarzutu potrącenia jest formą dochodzenia roszczeń zrównaną co do skutków z powództwem, dlatego podlega tym samym wymogom, które stawiane są dla powództwa. W razie sporu strona podnosząca w procesie zarzut potrącenia winna wykazać, że wierzytelność jej służy i istnieje co do zasady i co do wysokości. Dopiero w wyniku wykazania tych okoliczności potrącenie można uznać za skuteczne. (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 30 stycznia 2013 r. I ACa 1387/12 LEX nr 1314957, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 marca 2015 r. I ACa 958/14)

W ocenie sądu Okręgowego, choć pozwany wykazał, że co do zasady przysługiwała mu przedstawiona do potrącenia wierzytelność z tytułu kary umownej za nienależyte wykonanie umowy to zastosowany przez pozwanego sposób wyliczenia tej kary należało uznać za nieprawidłowy (naliczanie kar umownych za każdy jednostkowy przypadek naruszenia) i nie znajdujący uzasadnienia w postanowieniach umowy.

Postępowanie dowodowe potwierdziło, że powód nie dochował obowiązujących go procedur w zakresie nadania przesyłkom właściwych statusów operacyjnych. Powód nie zaprzeczył, że w przypadku statusu (...) miało to miejsce w odniesieniu do (...) przypadków, a odnośnie statusu (...) (...) razy. Uprawnienie pozwanego do naliczenia kary umownej za naruszenie obowiązków także w tym zakresie wynikało wprost z umowy. Zaznaczyć jednak należy, że w umowie (załączniku nr 4) nie przewidziano odrębnej podstawy naliczenia kary za niedopełnienie tego rodzaju obowiązku jak w niniejszej sprawie. W tym stanie rzeczy dokonane przez powoda naruszenie obowiązujących procedur operacyjnych tzw. statusowania, dawało podstawę do obciążenia karą umowną jedynie w oparciu o ogólny zapis załącznika nr (...), zgodnie z którym za każde naruszenie pozostałych obowiązków wynikających z wszelkich regulaminów, cenników, instrukcji, procedur i zarządzeń wewnętrznych wydawanych przez pozwaną oraz standardów operacyjnych pozwanej określonych w Kodeksie Standardów Operacyjnych przewidziano karę w wysokości od 50 zł do 500 zł.

W ocenie Sądu treść zapisów umowy, a w szczególności zapisu załącznika nr 4 nie dawała stronie pozwanej podstaw do naliczania kary umownej za każdy jednostkowy przypadek tego naruszenia, zarówno w brzmieniu początkowym jak i ustalonym aneksem z 2013 roku. Trzeba zauważyć, że w załączniku tym strony precyzyjnie opisały w kolejnych pozycjach tabeli jakie kary i za jakiego rodzaju naruszenia strona ma płacić. W ocenie Sądu wyszczególnienie jedynie w przypadku, którego spór dotyczy kwoty ogólnej kar, bez wskazania, że dotyczy to jednostkowego uchybienia - nie pozwala na przyjęcie, że uregulowanie to było pomyłkowe czy przypadkowe. Za takim wnioskiem przemawia okoliczność, iż uregulowanie to było powielane w kolejnych załącznikach i zmianach tych załączników, bo i w 2013 r. ta pozycja brzmiała analogicznie. Odmienna interpretacja tego zapisu umowy, prezentowana przez stronę pozwaną jest nieuprawniona, bowiem jeśli pozwana chciałaby aby zastrzeżona była możliwość liczenia kar za każde naruszenie obowiązków umownych w zakresie tych statusów z osobna, powinno to zostać, tak jak w pozostałych przypadkach, zastrzeżone w treści umowy, skoro wszelkie inne naruszenia takie konsekwencje przewidywały.

Także odnośnie okresów za które kary umowne należne pozwanemu za zaistniałe naruszenie - powołany wyżej zapis załącznika do umowy nie był precyzyjny.

W ocenie Sądu najbardziej właściwym i racjonalnym jest przyjęcie, że skoro strony ustaliły, że będą dokonywać rozliczeń w okresach miesięcznych (tzn. wartość wykonanych usług będzie rozliczana comiesięcznie) to i w tym wypadku zasadnym jest przyjęcie, że intencją stron było, aby ewentualne kary z tego tytułu rozliczane były również w takich okresach. Skoro pozwany wyliczył karę za okres dwóch miesięcy i za ten czas potrącił kary za te naruszenia (są to kary wyliczone odrębnie za brak statusu (...)) - daje to kwotę w świetle umowy maksymalnie 2000 zł. Do tej kwoty

zarzut więc potrącenia podniesiony przez pozwanego został przez Sąd Okręgowy uwzględniony (po 500 zł za każde naruszenie). Kwota powyższa z tytułu kar umownych za niedochowanie przez powoda obowiązujących go procedur jest też zdaniem Sądu adekwatna do rozmiaru naruszenia. Jak wykazało postępowanie dowodowe, naruszenie tych procedur nie miało bowiem charakteru istotnego. Braki w zakresie nadawania spornych statusów przesyłkom nie rzutowały w pełni na kwestię prawidłowości doręczenia przesyłki odbiorcom, jak również nie spowodowały jakichkolwiek szkód u pozwanego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda o zapłatę wynagrodzenia za zrealizowane usługi objęte umową z dnia 30.08.2003 r. za które powód wystawił fakturę nr (...) jest zasadne. Pozwany, tak jak wspomniano co do zasady nie kwestionował faktu istnienia należności dochodzonej pozwem. Uwzględniając więc zarzut potrącenia co do kwoty 2000 zł Sąd na podstawie art. 735 kc w zw. z art. 750 kc zasądził na rzecz powoda kwotę 423 958,53 zł, orzekając o odsetkach zgodnie z art. 481 kc. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu, wobec przyjęcia skuteczności zarzutu potrącenia do kwoty 2.000 zł.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, obciążając nimi w całości pozwanego, mając na względzie, że powód uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania (co do 2000 zł). Na uzasadnione koszty procesu poniesione przez powoda, które ma mu zwrócić strona pozwana, składają się koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 7200 zł (x3) ustalone na podstawie §6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu [Dz. U.2013.461.] (punkt III wyroku) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 21 315 zł.

Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda koszty zastępstwa procesowego według stawki stanowiącej trzykrotność stawki minimalnej 21 600 zł. (7200 x 3) W myśl § 2 ust. 2 cytowanego rozporządzenia opłata za czynności radcy prawnego nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Zgodnie z treścią ust. 1 powołanego przepisu zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego Sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu obszerne postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie oraz związana z tym ilość rozpraw wymagało znacznego nakładu pracy pełnomocnika i uzasadniało przyznanie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w stawce stanowiącej trzykrotność stawki minimalnej.